

PORTRETT

Skal gi liv til Kirkens nye plan for diakoni

– Siden jeg tiltrådte så nylig som 1. oktober, synes jeg ikke det er riktig av meg å uttale meg for mye om mitt nye arbeid nå, sier Maja Osberg, nyansatt diakonikonsulent i Kirkerådet. Hun gjør det likevel klart at arbeidet med å gi liv til Kirkens nye plan for diakoni vil stå sentralt. Det samme vil planleggingen av en landsomfattende inspirasjonskonferanse for diakoni og samfunnsspørsmål gjøre.

Av Jorunn Teigen

Fra 1. oktober er Maja Osberg, 54 år, Høvik i Bærum, ansatt som diakonikonsulent i Kirkerådets sekretariat. Med sin allsidige bakgrunn skulle hun være særdeles godt skikket for en slik oppgave, når Kirkerådet nå har valgt å omstrukturere sine råd slik at de svarer til komiteene på Kirkemøtet.

Kirkens diakoni- og samfunnsråd omfatter nå det tidligere sosialetiske utvalg, det tidligere diakoniuutvalget og kvinneutvalget. Maja Osberg har i flere år vært leder av diakoni- og samfunnsrådet og av kvinneutvalget i Kirkerådet, men nå skal hun altså få nye ansvarsområder, som innebærer at den ene halvdel av hennes stilling skal dekke diakoni og den andre skal dekke evangelisering.

Kirkens nye plan for diakoni

– Siden jeg tiltrådte så nylig som 1. oktober synes jeg ikke det er riktig av meg å uttale meg så mye om mitt nye arbeid ennå. Men det skal dreie seg om den nye planen for diakoni i Den

norske Kirke. Det er innholdet i den retningsgivende rammeplanen, inndelt i fire virksomhetsområder, som skal virkeliggjøres. Disse fire områdene er materielt livsgrunnlag og sosial rettferdighet, som handler om vårt ansvar overfor resten av verden, kontakt og fellesskap, et arbeid som skal motvirke ensomhet og isolasjon, det er sjelesorg, og det er helse og omsorg for syke.

– Det arbeides med å få til en landsomfattende inspirasjonsamling for diakoni og samfunnsspørsmål i samarbeide med Det norske Diakonhjem, og vi arbeider også med regionale verksteder for diakoni og samfunnsspørsmål. Det første skal arrangeres i samarbeide med Nidaros bispedømme første helgen i november. Verkstedene og den landsomfattende diakoniamlingen er noen av de oppgavene jeg får å følge opp som en videreføring av diakoniplanen, sier Maja Osberg.

Allsidig utdannelse

Maja Osberg vil være kjent fra mange ulike sammenhenger, og det er ikke så underlig med den allsidighet hun representerer.

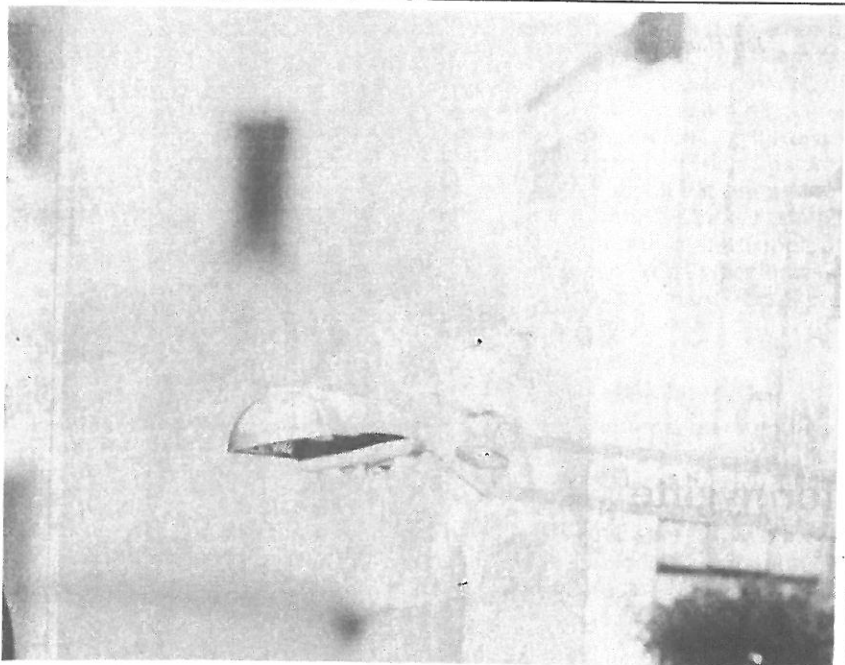

For å begynne med begynnelsen: Hun er fra Stord hvor hun fremdeles har sterk tilknytning til tross for at hun vokste opp i Bergen. Hun gikk lærerskolen i Bergen, har engelsk mellomfag og kristendom hovedfag, halvårsenhet i skoleutvikling og har Kirkens ett-årige utdanning i familierapi med trening fra familierådgivningskontor. Sjelesorg er noe Maja Osberg har hatt mye med å gjøre i årenes løp. Hun har drevet en ganske omfattende besøkstjeneste og også tatt imot mange mennesker som har kommet i hennes vei og søkt hennes råd.

– Sjelesorg og evangelisering kan man vel egentlig aldri skille fra diakoni-arbeidet, sier hun.

Unge Hjem-arbeid

Mye av arbeidet hun har gjort har vært forebyggende familiearbeide. Som flerbarnsmor – familien Osberg har fem barn – har hun etter eget valg i mange år vært hjemme, men har engasjert seg i nærmiljøet, i organisa-

sjonsarbeid og i politikken foruten i alle typer menighetsarbeid, blant annet aktivisering av eldre. Sammen med sin mann Sigurd Osberg har hun dessuten i en rekke år drevet med Unge Hjem-grupper. De har også sammen drevet ekteskapskurs.

– På det meste hadde vi syv grupper med yngre ektepar engasjert i samtaler om barneoppdragelse, om samliv, om valg av verdier og om kristen tro. Dette var verdifulle samtaler, og noen av de som var med møtes faktisk fremdeles.

Hvordan har hun så fått tid til alt dette? Med fem barn?

– Jeg har vært ansatt i skolen, men aldri annet enn i halv stilling. Min periode med barn ble nokså langvarig, siden vi fikk den yngste flere år etter de andre. Men nå begynner hun også å bli stor.

Den lengste perioden i skolen hadde Maja Osberg ved Drammen videregående skole. Der hadde hun samlivsundervisning og laget opplegget selv. Elevene

hadde to timer i uken over ett år, og hensikten var å legge grunnen for et godt samliv for de unge for fremtiden.

– Slikt burde jo være obligatorisk i skolen, sier Maja Osberg. Det er ikke noe lett fag, og det krever engasjerte lærere og også motiverte elever. I et slikt fag går det ikke an å dosere, mye går ut på samtaler, felles arbeide og rollespill der det passer. Men det finnes lite faglig kompetanse, og det er ikke lett å bygge opp noen god etterutdanning for lærere på dette området.

Ledertrening for kvinner

Som leder av Kirkens kvinneutvalg utarbeidet hun et ledertreningskurs for kvinner i kirkelig sammenheng. Dette kurset fikk tittelen «Kvinne er kvinne best», og tittelen valgte hun fordi menn ofte har hatt for vane å spille kvinner ut mot hverandre. Det var blant annet tanker om kvinners selvfølelse, ikke minst i kirkelige sammenhenger, som førte

til at hun tok kristendom hovedfag ved Menighetsfakultetets kristendomsinstitutt og laget en hovedoppgave om «Synderkjennelsens innvirkning på selvfølelsen, spesielt med bakgrunn i kvinners erfaringer».

Maja Osberg var i Nairobi i forbindelse med markeringen av FN's kvinne-tiår. I begynnelsen av 1986 var hun i 3 1/2 måneder i USA med stipendium fra Det Lutherske Verdensforbund for å studere ledertrening for kvinner.

Stor interesse for programmet

Ledertreningsprogrammet hun laget for kvinner for et par år siden skal hun følge videre. Det begynner å få feste innenfor Kirken, og flere av de som har vært på kurs er i gang med oppfølging lokalt. På grunn av stor interesse er programmet også oversatt til islandsk og finsk, og det er kommet forespørsel fra Geneve, fra Kirkens Verdensråds kvinnekontor, om å få det oversatt til engelsk. Misjonsforbundet har også vist interesse for det. Maja Osberg skal selv reise rundt i Norge i høst til steder hvor man er interessert i opplegget. Det er de enkelte bispedømmer og prostier som selv finansierer kursene. Men egentlig er ikke opplegget dyrt, sier hun.

Det hun nå har lyst til å gjøre med ledertreningsprogrammet er å utvide det og legge det opp med tre trinn, slik at alle kan få et tilpasset tilbud.

– Mye av det som er med i ledertreningsopplegget for kvinner kan utmerket godt kombineres med diakoni, det ene utelukker ikke det andre. Frivillige medarbeidere til for eksempel besøkstjeneste kan ha utbytte av å arbeide for å få en naturlig tro på å ta i bruk egne ressurser, sier hun, for et slikt kursprogram for kvinner går nettopp ut på å bli trygg på seg selv og sine muligheter til tjeneste.